Kleine kernen in transformatie

Inspiratie en informatie voor Noord-Hollandse gemeenten

Wmo en Wonen Noord - Holland

Inleiding

Alle gemeenten hebben te maken met de nieuwe wetgeving en bezuinigingen in het sociaal domein. Zo ook gemeenten met kleine kernen. Kleine kernen kennen daarnaast hun eigen problematiek: vergrijzing, krimp en schaalvergroting van voorzieningen. De vrijwillige inzet is daarentegen gemiddeld hoger. Zo ontstaan er allerlei bewonersinitiatieven op het gebied van welzijn en zorg. Gemeenschappelijk doel is dat familie, vrienden en dorpsgenoten langer, prettig blijven wonen in het dorp.

Met subsidie van de provincie Noord-Holland is in het bovenregionale project 'Welzijn en zorg voor de kleine kernen' onderzocht hoe de leefbaarheid en de vitaliteit van het platteland behouden kunnen blijven in een tijd met minder middelen voor zorg en welzijn. In vijf deelprojecten bleken vrijwillige inzet en bewonersinitiatieven belangrijke factoren. Bewonersinitiatieven vullen niet de gaten voor de gemeente maar zoeken ruimte in beleid en financiering van zorg.

Dit was de aanleiding voor een publicatie over de vraag: hoe kunnen gemeenten met kleine kernen vrijwilligersorganisaties en bewonersinitiatieven voor welzijn en zorg stimuleren en ondersteunen?

In deze publicatie bundelen we de volgende zaken:

- een introductie op het thema in Noord-Holland
- informatie over de vijf projecten en de vijf lessen die hieruit geleerd kunnen worden
- drie perspectieven op de opgave voor kleine kernen.

Afsluiting Provinciale Sociale Agenda

Dit document is de vierde in een reeks van vijf. Eerder verschenen 'Communicatie in transformatie', 'Zicht op beschermd wonen in Noord-Holland' en 'Hoe bereidt Noord-Holland zich voor op calamiteiten in het sociaal domein'. Met de afsluiting van de Provinciale Sociale Agenda bundelt het Kenniscentrum tot eind 2015 relevante opgedane kennis met ondersteuning van de Provincie uit Noord-Hollandse gemeenten en regio's.

Introductie op het thema

Belangrijke ontwikkelingen

Gemeenten met kleine kernen hebben te maken met ontwikkelingen, zoals:

- Krimp, vergrijzing, ontgroening in een deel van de kernen.
- Voorzieningen zoals scholen, winkels, postkantoren, banken, geldautomaten verdwijnen. In sommige kernen is sprake van een (dreigend) huisartsentekort.
- Budgetten voor openbaar vervoer krimpen terwijl de exploitatiekosten stijgen. Dit zet, bij een krimpend aanbod van reizigers, vervoersvoorzieningen onder druk. Met name kwetsbare burgers hebben niet zomaar de beschikking over eigen vervoer.
- Het ontbreekt grotendeels aan passende voorzieningen voor welzijn en zorg, uitgezonderd accommodaties als dorpshuizen die echter steeds meer moeite hebben om overeind te blijven.
- Ouderen (die dat kunnen) verhuizen, soms noodgedwongen, naar plaatsen met voorzieningen (zorg, winkels, openbaar vervoer) die ze nodig hebben. Met als gevolg dat voorzieningen voor de achterblijvers verschralen.
- Er ontstaat leegstand van woningen dan wel overaanbod op de woningmarkt in onderdrukgebieden.
- Het traditionele dorpsleven verandert door trendveranderingen in leefstijlen (individualisering, informatisering) en, in sommige gebieden, door instroom van 'nieuwkomers'.

‘Iedere kern en buurtschap heeft zijn eigen DNA en van daaruit kijken we wat nodig is.’

Elly Deutekom

Elly Deutekom

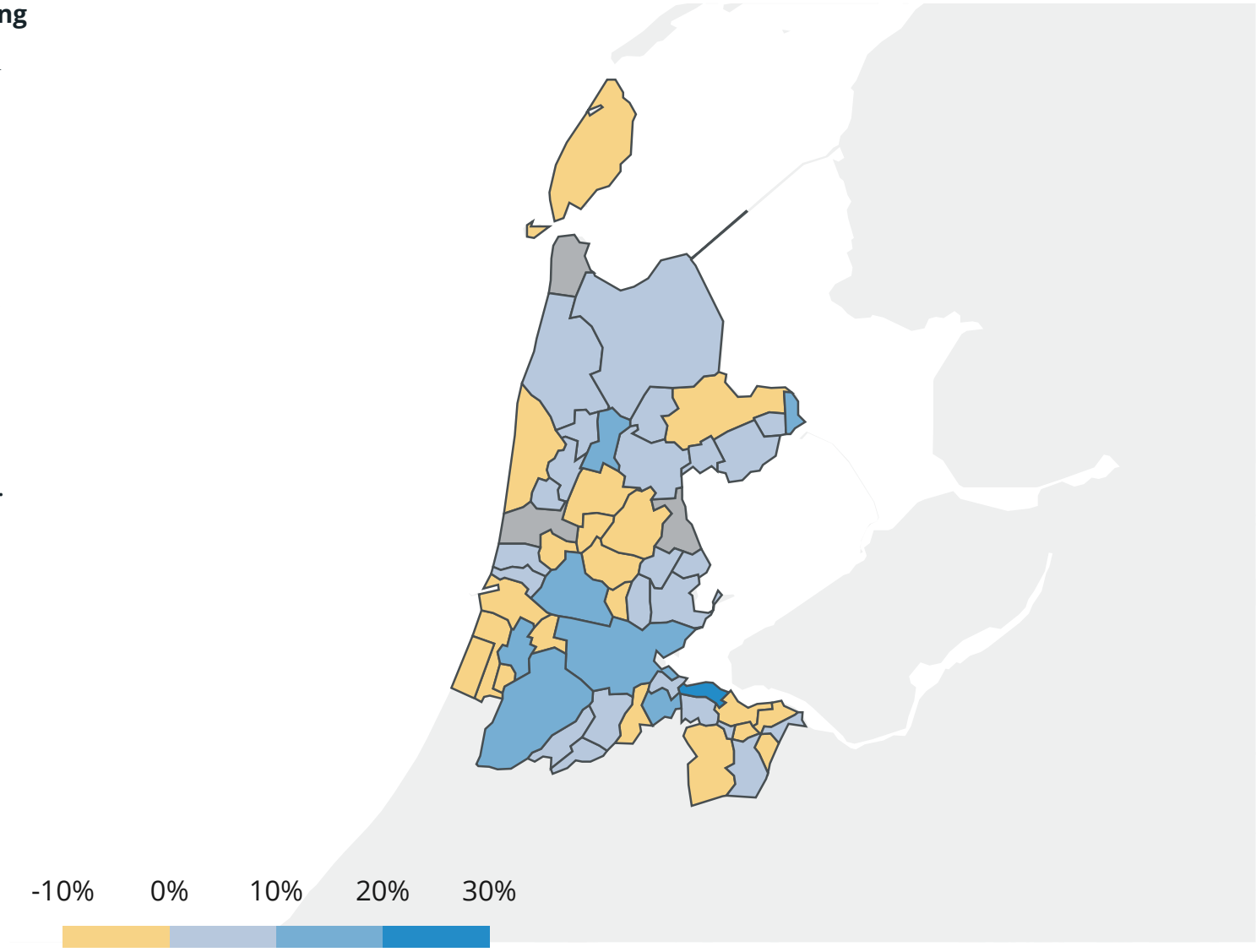
Wethouder Opmeer

Elly Deutekom is sinds 2006 wethouder Sociaal Domein in Opmeer, daarnaast heeft zij Sport en Lokaal gezondheidsbeleid in haar pakket. Voor 2006 was zij raadslid en werkzaam in het onderwijs. Deutekom woont zelf in kleine kern Aartswoud.

Deutekom: 'De belangrijkste vraag voor kleine kernen is: 'Hoe houden we de leefbaarheid hoog?' Met de toenemende vergrijzing en het afnemend aantal jonge gezinnen, komen scholen onder druk te staan. Sommige scholen sluiten en dan moeten de kinderen ergens anders naar school en gaan daar ook bijvoorbeeld voetballen. Sommige bewoners zijn bang dat het aantal voorzieningen en ontmoetingsplekken zal afnemen. Maar vanuit de gemeente proberen wij hen ervan te overtuigen dat dit niet hoeft te gebeuren, dat zij samen een ontmoetingsplek in stand kunnen houden. Dat is de kracht van een dorp; dat je dingen samen kunt doen. Als wethouder probeer ik de goede ideeën die in de gemeente leven op te vangen en te stimuleren. Ik ga naar toneeluitvoeringen en sportwedstrijden en spreek met mensen over wat hen bezighoudt. Dat is het voordeel van een gemeente met kleine kernen en buurtschappen, de lijntjes zijn kort. Mensen stappen ook op mij af als ze mij nodig hebben. Met een idee voor een eetinitiatief of een marathon voor kolfsport, een oudhollandse sport. Ik begin dan niet over regels of draagvlak maar stimuleer hen om door te zetten en breng hen in contact met ambtenaren die kunnen helpen in de uitvoering. Wat me opvalt, is dat het vaak dezelfde mensen zijn die met ideeën komen. Om die reden organiseren we als gemeente bijeenkomsten om meer vrijwilligers te werven. Dat zie ik als onze taak. Het uitgangspunt dat alle kernen op gelijke wijze benaderd moeten worden, vind ik minder interessant. Iedere kern en buurtschap heeft zijn eigen DNA en van daaruit kijken we wat nodig is.'

Prognosebevolkingsontwikkeling

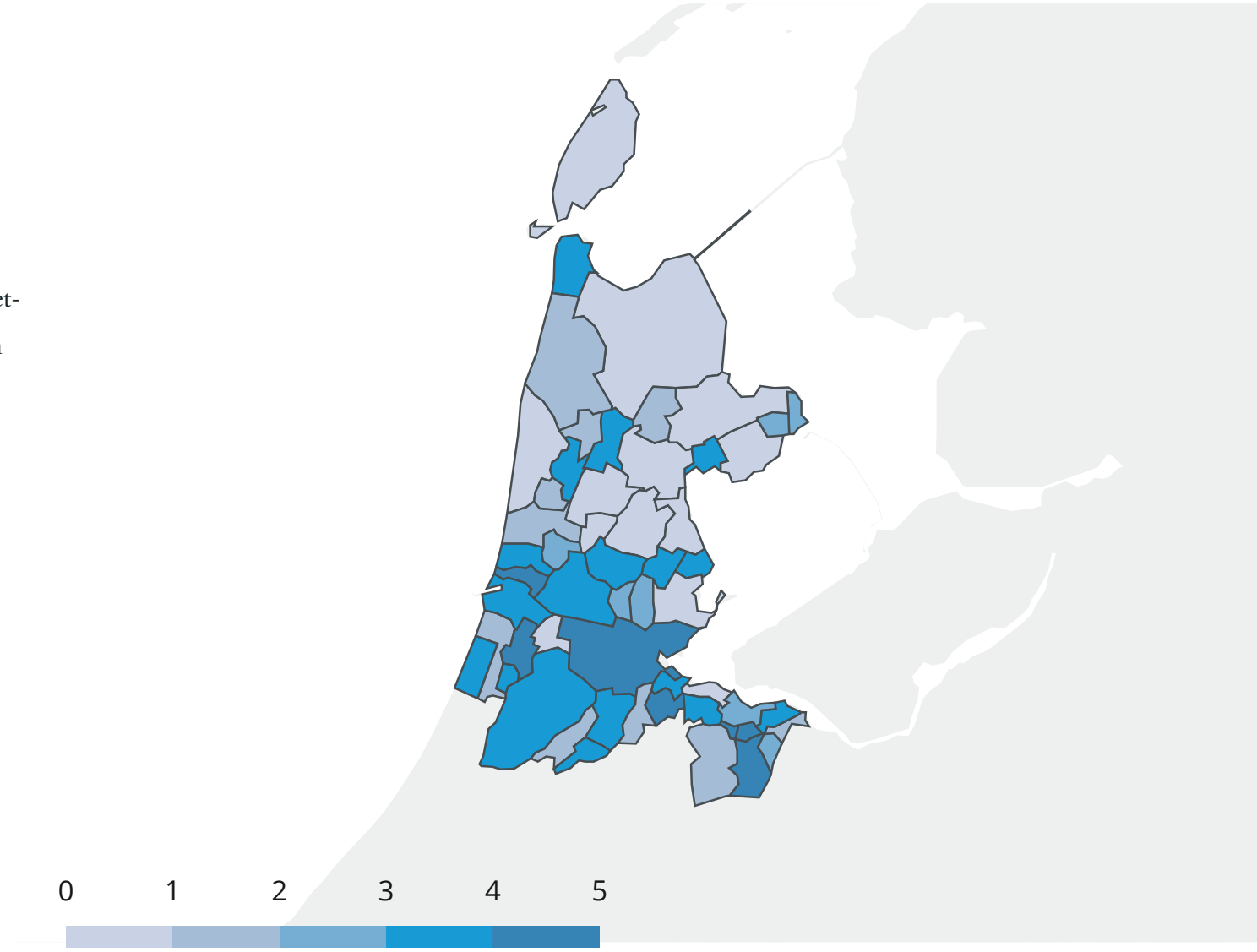
Krimp is één van de ontwikkelingen die van grote invloed zijn op kleine kernen. Hoe zit het met krimp in Noord-Holland? Op de kaart hiernaast is per Noord-Hollandse gemeente een prognose gegeven van de bevolkingsontwikkeling tussen 2012 en 2025, op basis van cijfers van het CBS. Er zijn in totaal 20 krimpgemeenten in Noord-Holland.

Bron: waarstaatjegemeente.nl

Stedelijkheid

Op de kaart hiernaast is de mate van stedelijkheid voor alle Noord-Hollandse gemeenten inzichtelijk gemaakt (1=niet stedelijk. 2=weinig stedelijk. 3=matig stedelijk. 4=sterk stedelijk. 5=zeer sterk stedelijk). Niet-stedelijke gemeenten zijn gemeenten met minder dan 500 adressen per vierkante kilometer (Bron: CBS).

Bron: waarstaatjegemeente.nl

Vijf gemeenten, vijf projecten en vijf lessen

1. Ontmoetingsplekken in De Weere, Opmeer

Gemeente Opmeer: "De sociale samenhang is enorm in kleine kernen. Dat is positief maar er blijven ook problemen achter de voordeur. Daar willen we als gemeente meer zicht op krijgen."

In De Weere (870 inwoners) kijken mensen naar elkaar om, vinden bewoners. Ze hebben vragen als: hoe zorgen we er voor dat medebewoners die niet langer zelfstandig kunnen wonen, het dorp niet hoeven te verlaten? En hoe creëren we meer ontmoetingsmomenten, ook voor mensen die niet meedoen met het sport- en verenigingsleven? De Gemeenschapsraad De Weere pakte de handschoen op.

Onder de naam Samen in De Weer(e) heeft een enthousiaste groep bewoners in de zomer van 2015 een sociaal eetcafé opgezet: Lekker te Gast. De eerste maaltijd was gelijk een groot succes, met 15 gasten, van midden 30 tot bijna 90 jaar oud, bijna allen alleenstaand. Er vindt nu elke maand een maaltijd plaats met steeds meer deelnemers. Intussen heeft iedereen in het dorp gehoord over Lekker te Gast en zijn de reacties positief. Bedoeling is om een stichting op te richten om deze en andere initiatieven van 'Samen in de Weer(e)' in onder te brengen.
Een andere groep bewoners onderzoekt de mogelijkheden voor een kleinschalige woon-zorgvoorziening in De Weere, die grotendeels gerund wordt door vrijwilligers en met alle professionele zorg die nodig is. Zo kunnen inwoners wél in het dorp blijven wonen.

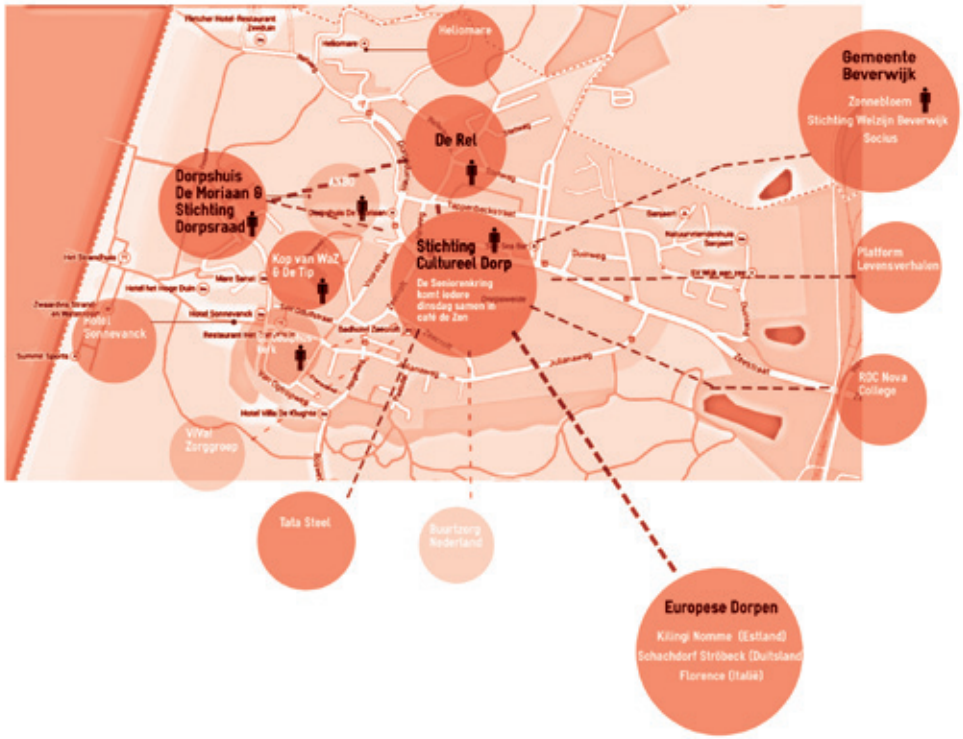
Les: Pak als gemeente je rol in verbinden
De gemeente kan initiatiefnemers in contact brengen met het opbouwwerk, een vrijwilligerscentrale en andere professionele organisaties die (tijdelijk) kunnen meedenken of daadwerkelijk ondersteunen. Bijvoorbeeld bij het aanvragen van een vergunning of subsidie. In dat proces kan de gemeente bewoners ondersteunen met informatie, met het bij elkaar brengen van andere betrokken partijen. Want leefbaarheid, welzijn en zorg zijn niet het exclusieve domein van de gemeente of de bewoners; er zijn allerlei partijen nodig.

2. Informele netwerken in Wijk aan Zee, Beverwijk

Gemeente Beverwijk: "Als gemeente ga je ervan uit dat er in een kleine kern met veel sociale cohesie voldoende op elkaar wordt gelet. Het project maakt duidelijk dat dit toch niet voor iedereen vanzelfsprekend is".

Wijk aan Zee (2.100 inwoners) heeft een geïsoleerde ligging aan de kust, ingeklemd door de zee, duinen en Tata Steel. Het dorp staat bekend om haar zelfwerkzaamheid, vooral op cultureel vlak. Maar, vroeg de gemeente Beverwijk zich af, is de zelfwerkzaamheid gelijk aan zelfredzaamheid? Hebben bewoners ook oog voor elkaar als ze hulp of zorg nodig hebben?

In een onderzoek is het netwerk van informele en formele zorg verkend, met als startpunt de initiatiefnemers van Stichting Cultureel Dorp. Zij blijken de drijvende krachten achter veel activiteiten in het dorp te zijn en weten zo'n 100 mensen te activeren om mee te doen. Aandacht voor elkaar is er zeker wel maar zorg is geen expliciet doel of thema. Zelfredzaamheid is ook in een actieve gemeenschap niet voor iedereen vanzelfsprekend. Bijzonder is dat (veranderingen in) de zorg door dit onderzoek onderwerp van gesprek is geworden in het dorp, en tussen dorpsraad en gemeente.

Les: Zelfwerkzaamheid is niet hetzelfde als zelfredzaamheid.
Ook in een dorp met een sterke cohesie als Wijk aan Zee zijn er volop kansen voor de samenwerking tussen formele en informele aanbieders (mantelzorgers en vrijwilligers) van welzijn en zorg. Om bijvoorbeeld mensen die in problemen dreigen te raken, eerder in beeld te krijgen en te helpen. Maar er is meer zicht op de zorgbehoeften en meer kennisdeling nodig om de samenwerking tussen formele en informele zorg beter te verknopen.

3. Matchingsinstrumenten informele zorg, Haarlemmerliede en Spaarnwoude

Gemeente Haarlemmerliede-Spaarnwoude: "De vrijwilligersgraad is hoog in onze dorpen. Met een digitaal vraag- en aanbodsysteem willen we als gemeente de vrijwilligers ondersteunen en ook een nieuwe doelgroep vrijwilligers aanspreken."

Haarlemmerliede-Spaarnwoude (5.500 inwoners) is een gemeente onder de rook van Amsterdam en Haarlem met drie kernen met elk een heel eigen karakter. De gemeente stelde zich de vraag of een online matchingssysteem voor afstemmen van vraag en aanbod van informele zorg, van klussen tot vervoer en zorgtaken, zou passen bij de gemeente en haar bewoners. En zo ja, wat de mogelijkheden op dit gebied zijn met bijbehorend prijskaartje.

Met een verkennend onderzoek zijn bekende landelijke (BUUV, Zorgvoorelkaar en WeHelpen) en lokale matchingssystemen vergeleken. Tegelijkertijd is ook een haalbaarheidsonderzoek gedaan via gesprekken met sleutelpersonen en -organisaties in de drie kernen. De zorg voor elkaar is groot en men vindt elkaar ook zonder digitaal systeem. Toch kan een digitale marktplaats uitkomst bieden om nieuwe, jongere vrijwilligers aan te trekken. De gemeente wil naar aanleiding van de verkenning aansluiten bij initiatieven in de grotere buurgemeenten. Zo hoeft het wiel niet opnieuw te worden uitgevonden, vallen mogelijk de kosten lager uit en kan toch rekening gehouden worden met de lokale wensen.

Les: Kies voor een brede insteek en doelgroep bij een digitale marktplaats

Kies voor een brede insteek van het instrument, dus niet alleen een aanbod voor een oudere doelgroep. Voordeel is dat het potentieel aan hulpvragen en –aanbod groter is en daarmee de kans op een 'levend' platform. Zet daarbij in op het bereiken van een nieuwe, jonge(re) groep vrijwilligers; daar is een digitale marktplaats bij uitstek een medium voor. En benader potentiële hulpvragers ook als potentiële hulpaanbieders.

4. Dorpsondersteuner in Ankeveen, Wijdemeren

Gemeente Wijdemeren: "Ankeveen is een dorp dat alles zelf regelt. Daardoor lijkt het alsof er geen hulp van buitenaf nodig is."

Ankeveen (1.500 inwoners), één van de vijf kernen van gemeente Wijdemeren, kent een rijk verenigingsleven, met name op het gebied van sport en cultuur. Winkels, bus en huisarts zijn uit het dorp verdwenen. De bewoners gaan zelf aan de slag met bijvoorbeeld een weekmarkt en de verbouwing van een voormalig kerkgebouw tot een prachtig theater, De Dillewijn. Door het actieve karakter lijkt het alsof Ankeveen het altijd zelf kan rooien. De afstand tussen bewoners met vragen over zorg, de gemeente en zorgorganisaties is hierdoor vrij groot.
Het idee van een groep actieve vrijwilligers in Ankeveen is om die afstand te verkleinen met een dorpsondersteuner. Een dorpsondersteuner is een vrijwilliger en bekende uit het dorp die bewoners helpt met vragen op het gebied van leefbaarheid, welzijn en zorg. Ankevener Hennie Dijst, die al actief is vanuit de parochie, heeft deze functie op zich genomen in een pilot; zij werkt hierbij samen met de gemeente.

Les: Van welzijn naar zorg gaat niet vanzelf
Vrijwilligersorganisaties zoals verenigingen in een kleine kern leveren een belangrijke bijdrage op het gebied van welzijn (sport, spel, ontmoeting, cultuur). Zij zien voor zichzelf vaak geen rol in de informele zorg. Maar hun signalerende functie heeft zeker meerwaarde, al is blijvende aandacht nodig vanuit gemeente en professionals om signalen op te vangen. De dorpsondersteuner kan dan een verbindende rol spelen.

5. Dorpsvisie Nieuwe Stijl in Jisp, Wormerland

Voorzitter van contactcommissie Jisp: "In het opstellen van een nieuwe dorpsvisie gaat veel tijd zitten. Wij zijn allemaal vrijwilligers en je bent ook afhankelijk van wat je terugkrijgt uit het dorp. De betrokkenheid die uit de ambitieboeken spreekt, geeft me zin om er mee door te gaan".

De contactcommissie (dorpsraad) van Jisp (800 inwoners) maakt zich hard voor een nieuwe dorpsvisie waarin ook de nodige aandacht is voor zorg voor elkaar. Na wervingsacties is een werkgroep gevormd met een diverse samenstelling, van ondernemers, een landschapsarchitect tot een tekstschrijver. De agenda voor de dorpsvisie heeft de werkgroep opgesteld in gesprek met het dorp. Hiervoor heeft de werkgroep 20 dorpsambitiedagboeken laten circuleren in Jisp waarin bewoners hun ideeën opschreven. Daarnaast maakt de werkgroep een analyse van feitelijke gegevens zoals demografische gegevens, aantal huurwoningen, aantal leerlingen, het aantal verenigingen en het gemeentelijke (kernen) beleid. Het dorp is aan zet, zo stellen de initiatiefnemers, de gemeente is in deze fase op afstand.

Les: Een dorpsvisie is een gezamenlijke leefbaarheidsagenda

De dorpsvisie is een proces van bewustwording (ook van de eigen kracht van het dorp) en niet zozeer een document dat de wensen van het dorp richting de gemeente samenvat. De uitdaging is om de visie van het dorp langs die van de gemeente en andere partijen te leggen om zo te komen tot een gezamenlijke leefbaarheidsagenda. Van belang is dat de bewoners ook nadenken over zaken die verder in de toekomst (op de loer) liggen.

‘In een kleine kern als Jisp is het extra belangrijk om mee te denken over de toekomst.’

Margo Planthof

Margo Planthof

Vrijwilliger in Jisp (OVER-gemeenten)

Margo Planthof meldde zich een jaar geleden op een openbare vergadering in Jisp aan voor de werkgroep 'Dorpsvisie'. Sinds kort maakt Margo ook deel uit van de themawerkgroep 'Verkeer, veiligheid en bereikbaarheid'.

Planthof: 'Toen de burgemeester een jaar geleden vroeg wie er mee wilden denken over het opstellen van een dorpsvisie, leek me dat best interessant. In een kleine kern als Jisp is het extra belangrijk om mee te denken over de toekomst. Ontwikkelingen kunnen snel gaan; voor je het weet, ben je een forensendorp of wonen er alleen nog oude, rijke mensen. Daarnaast vond ik deze vraag op een ander niveau interessant; vanuit de gedachte van de participatiemaatschappij willen gemeenten hun inwoners meer betrekken maar hoe ziet dat er dan uit?'

'In de werkgroep Dorpsvisie waren we het erover eens dat we iedereen uit Jisp de gelegenheid wilden geven om mee te denken. We hebben in Jisp 20 ambitieboeken verspreid waarin mensen hun ideeën, wensen en dromen voor het dorp kwijt konden. Dit vond ik een erg mooie methode! Mensen kunnen rustig nadenken wat ze kwijt willen, het doorgeven aan een buurvrouw of een vriend en hier even over in gesprek gaan. Ik denk dat dit bijdraagt aan het bewustzijn dat mensen ook zelf na kunnen denken over de toekomst van hun omgeving. In totaal hebben we meer dan 80 reacties ontvangen. Van jong tot oud. Uit alle ideeën hebben we zes thema's gehaald, waar aparte werkgroepen mee verder gaan. Ik heb me aangemeld voor de themawerkgroep 'Verkeer, veiligheid en bereikbaarheid' omdat ik het belangrijk vind dat het openbaar vervoer in Jisp behouden blijft.'

Waarin is Jisp anders dan een grotere gemeente? 'Ik woon hier nu anderhalf jaar en het valt me op dat iedereen elkaar kent. Bewoners zijn heel hulpvaardig en iedereen houdt rekening met elkaar, maar dat kan soms ook een remmende werking hebben op nieuwe ideeën. Tegelijk kunnen dingen juist heel snel gaan. Als er een idee is voor een activiteit, dan zijn er altijd mensen te vinden die ermee aan de slag gaan.'

Andere manier van zorg inrichten: zorgcoöperatie

Gemeenten hebben veel interesse in zorgcoöperaties. De ultieme vorm van vrijwillige inzet op het gebied van zorgen voor elkaar waarbij bewoners in hun eigen dorp oud kunnen worden. Er is geen blauwdruk, vele vormen zijn denkbaar. Vaak beginnen initiatieven klein vanuit het welzijnsaanbod en groeien zij uit tot zorgaanbod. Zeker is dat het aantal en de variatie aan initiatieven groeien.[1] Hieronder worden enkele praktijkvoorbeelden toegelicht.

Zorg samen regelen

Zorg samen regelen; dat is de kern van een zorgcoöperatie. De zorgcoöperatie heeft leden met een gemeenschappelijk doel, namelijk betaalbare zorg op maat. De leden beslissen mee en vormen een klankbord. Wanneer een lid van de vereniging zorg nodig heeft, bemiddelt de coöperatie tussen een zorgvrager en hulpverlener. Zo wordt bespaard op overheadkosten en houden mensen zelf de regie op zorg.[2] Omdat vrijwilligers meehelpen, bijvoorbeeld bij de administratie, hebben de professionals meer ruimte om zich op hun zorgtaken te richten.

Noot [1] *Van 30 in 2013 en 101 in 2014. 85 van de initiatieven in 2014 zijn burgerinitiatieven, waarbij collectieve vrijwillige inzet en inspraak van belang zijn. Een deel hiervan betreft een coöperatie, dat wil zeggen een meer uitgewerkte vorm van een burgerinitiatief. Een deel daar weer van is zorgcoöperatie. Bron: Inventarisatie Aedes-Actiz Kenniscentrum Wonen-Zorg in samenwerking met het Kenniscentrum Instituties voor de Open Samenleving van de Universiteit Utrecht*

Noot [2] *Kennisdossier 9. Coöperaties voor en door burgers. Zorgbelang Gelderland 2014*

Eerste zorgcoöperatie van Nederland

De Zorgcoöperatie Hoogeloon bestaat zo'n 10 jaar en is de eerste zorgcoöperatie van Brabant en Nederland. Een groep Hoogelooners vond het onacceptabel dat ze voor zorg niet terecht konden in hun 'eigen dorp'. Hoogeloon is een kerkdorp van de gemeente Bladel en telt ruim 2.100 inwoners. De coöperatie zet zich in voor het behoud en het ontwikkelen van zorg, diensten en faciliteiten in het dorp.

Coöperatie Austerlitz, gemeente Zeist

In december 2012 is coöperatie Austerlitz Zorgt opgericht van waaruit vrijwilligers hun inzet leveren met als doel dat oudere en gehandicapte inwoners zo lang mogelijk in het dorp kunnen blijven wonen. De dorpsondersteuning is de centrale ingang voor vragen op het gebied van zorg en welzijn en is tevens vrijwilligerscoördinator en doet de indicaties voor de Wmo. De zorgcoördinator is er voor professionele zorgvragen en voor de indicatiestelling. Zij vormen het dorpsteam samen met de huisarts en haar praktijkondersteuner.

Zorgcoöperatie Texel Samen Beter

Bewoners van gemeente Texel (13.500 inwoners) zetten zich samen in voor zaken waar behoefte aan is, zoals een duurzame energiecoöperatie. Sinds 2014 is er ook een initiatief op het gebied van zorg: zorgcoöperatie Texel Samen Beter met 600 leden.

- Zelf aan het roer...

  Zorgen over de mogelijke gevolgen van de decentralisaties in de zorg waren in 2013 voor een aantal bewoners aanleiding om met elkaar de mogelijkheden voor Texel en haar inwoners op het terrein van zorg en welzijn te verkennen. Samen met zorgverzekeraar Univé en VGZ (de preferente zorginkoper) hebben zij zich de vraag gesteld: "Kunnen we samen nadenken hoe het zorglandschap op Texel als één systeem kunnen benaderen? Dat wil zeggen zonder gescheiden geldstromen en meerdere partijen." Speerpunten zijn onder andere het gat tussen ziekenhuis en thuis dichten en gesprekspartner zijn voor gemeente, zorg- en welzijnsaanbieders en verzekeraars. Vertrekpunt is de eindgebruiker. De zorg moet efficiënter en integraler, is het uitgangspunt, en dit vraagt meer participatie van inwoners.

- Pionieren met bewoners

  De werkwijze is uniek. Bewoners kunnen oprichtingscertificaten kopen à € 100 zodat er geld is voor een notaris en het vastleggen van statuten. Er zijn ruim 2.100 certificaten verkocht. Bewoners zijn nadrukkelijk participant in het traject. Het gaat hen niet om inspraak, zij willen meedenken en -beslissen. Inspiratie komt uit de verbondenheid op het eiland.

‘Dorpshuizen vervullen al van oudsher een belangrijke rol in het faciliteren van ontmoeting.’

Jaap de Knegt

Jaap de Knegt

Adviseur Platform Dorpshuizen Noord-Holland

Jaap de Knegt is adviseur bij het Platform Dorpshuizen Noord-Holland (PDNH). Met financiële steun uit de RSA-regeling van de provincie Noord-Holland ondersteunt het PDNH Alkmaar, Langedijk en Schagen in het project 'Toekomstbestendige dorpshuizen'.

De Knegt: 'Dorpshuizen vervullen al van oudsher een belangrijke rol in het faciliteren van ontmoeting. En kunnen ook in deze tijd van de nieuwe Wmo een belangrijke rol blijven vervullen voor de sociale samenhang en leefbaarheid, en voor ondersteuning van kwetsbare mensen in hun eigen omgeving. Tegelijkertijd herzien veel gemeenten de subsidie aan de dorpshuizen. Veel gemeenten subsidiëren liever activiteiten dan gebouwen en zij willen weten voor wie de activiteiten worden georganiseerd.'

'In het project 'Toekomstbestendige dorpshuizen' willen gemeenten de maatschappelijke functie van dorpshuizen versterken door bij te dragen aan gemeentelijke doelstellingen in het sociaal domein. Zo zal ik minimaal 12 dorpshuizen helpen de Wmo-scan in te vullen. Dit is een vragenlijst die het PDNH in samenwerking met andere provinciale steunfuncties heeft ontwikkeld. Met de Wmo-scan krijgen dorpshuizen zicht op hun activiteiten, doelgroepen en mogelijke partners waarmee nieuwe activiteiten opgezet kunnen worden. Ik heb de scan nu bij een aantal dorpshuizen samen met dorpsraden en vrijwilligersorganisaties ingevuld en het werkt goed! Het levert vaak een aantal eyeopeners op. Bijvoorbeeld dat vanuit het dorpshuis te weinig voor kwetsbare ouderen of jeugd wordt georganiseerd. Of dat het gebouw niet toegankelijk is voor mensen met een fysieke beperking. Naast de scan zullen we een aantal pilots uitvoeren, waarin we verder inzoomen op de Wmo en de mogelijkheden voor het maatschappelijk partnerschap tussen gemeenten en dorpshuizen verkennen. Aan het eind van het project delen de gemeenten de resultaten met andere gemeenten en dorpshuizen in Noord-Holland. Ik heb er vertrouwen in dat het maatschappelijk partnerschap versterkt kan worden. Uiteindelijk willen beide partijen immers het beste voor de inwoners van kleine kernen.'

PROVINCIE

Noord-Holland

Colofon

Dit document is uitgegeven door het Kenniscentrum Wmo en Wonen Noord-Holland in samenwerking met de provincie Noord-Holland. Het Kenniscentrum biedt gemeenten in Noord-Holland een platform voor laagdrempelige kennisuitwisseling. Via de website wmowonen-nh.nl, een wekelijkse nieuwsbrief en gerichte kennisbijeenkomsten, stimuleert het Kenniscentrum het leren en kennisdelen rondom de Regionale Sociale Agenda's.

Uitgave

Kenniscentrum Wmo en Wonen i.s.m. Vereniging van Kleine kernen in Noord-Holland en Platform Dorpshuizen Noord-Holland

in opdracht van Provincie Noord-Holland, december 2015

Ontwerp

Paul Bergman

Fotografie

Robert Lagendijk

Uitvoering

DSP-groep

Het Kenniscentrum verbindt Noord-Hollandse regio's in het sociaal domein

Wmo en Wonen Noord - Holland

Provincie Noord-Holland

www.wmowonen-nh.nl